

ningsform først skal have virkning for indkomståret efter afgivelsen.

Finansministeriet kan tiltræde de anførte betragtninger, jfr. det samtidig fremsendte ændringsforslag.

Ad §§ 5 og 8 spørges der om den livsvarige rateforsikrings placering i systemet.

Den livsvarige rateforsikring, som er en kombination af en rateforsikring og en opsat livrente (hvis begyndelsestidspunkt indtræder, når den sidste rate er kommet til udbetaling), henhører under forslaget § 5, såfremt præmien for garantien ikke overstiger 10 pct. af de samlede præmier, d. v. s. at den samlede præmie ikke må være mere end 10 pct. større end præmien for en tilsvarende ren livrente med samme begyndelsestidspunkt som rateforsikringen. Overstiger garantipræmien den nævnte grænse, må forsikringen principielt opdeles i en rateforsikring og en livrente, men hvis disse forsikringer hver for sig opfylder betingelserne i kapitel 1, vil det ikke være nødvendigt at oprette to selvstændige policer, idet opdeling i så fald kun har skattemæssig betydning, såfremt forsikringen ophæves i forsikringstagerens levende live, og ophævelsen er i overensstemmelse med forsikringsbetingelsernes bestemmelser om tilbagekøb. I denne situation skal der nemlig svares tillægsskat af ratedelen, men ikke af livrentedelen.

Ad § 15 og § 20, stk. 1, nr. 3, spørges det, hvilke krav der stilles til begunstigelsesbestemmelser i indeksforsikringer, og hvorledes udbetalinger fra disse forsikringer efter interessentens død skal beskattes.

Forslagets regler om indeksordninger finder for forsikrings vedkommende kun anvendelse, når præmierne ikke overstiger de pristalsregulerede grundpræmier, som beregnes i henhold til indekskontrakten (kontrakterne). Indenfor denne præmie er der ikke stillet krav til begunstigelsesbestemmelser, men hvis forsikringen ikke opfylder de krav til begunstigelsesbestemmelser, som er optaget i kapitel 1 (§ 2, nr. 4, litra c og d, for så vidt angår de egentlige renteforsikringer, § 5, stk. 2, for så vidt angår renteforsikringer med tilknyttet garanti, eller § 8, nr. 4, for så vidt angår rateforsikringer), vil der indtræde afgiftspligt

ved interessentens død, jfr. § 30, stk. 1, 1. pkt.

Har forsikringen præmier, som overstiger de pristalsregulerede grundpræmier, der beregnes i henhold til kontrakterne, må forsikringen i sin helhed opfylde betingelserne i kapitel 1. I modsat fald må den opdeles i en „indekspolice“ og en anden police.

Ad § 16, stk. 2., foreslås en ændring, der er optaget i det ændringsforslag, som finansministeren har fremsendt den 8. januar 1971.

Ad § 17 nævnes de særlige problemer, som „samordningsfradrag“ rejser. Dette spørgsmål er behandlet foran i afsnit 5.

Ad § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, anføres det, at det kan forekomme overflødigt at kræve, at udbetalingerne — hvis de skal være indkomstskattepligtige — skal ske i kraft af en begunstigelsesbestemmelse i policen:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 20, at der skal afgiftsberigtiges ved forsikringstagerens død, hvis han ikke har indsat hverken ægtefælle eller børn som begunstiget, hvilket er i overensstemmelse med lovforslagets princip, hvorefter de særlige pensionsbeskatningsregler kun skal anvendes, såfremt — eller så længe — forsikringen efter sit indhold går ud på at sikre alderspension, enkepension og børnepension.

Man kan derimod imødekomme henstillingen om at lade ordene „i policen“ udgå som overflødige, jfr. det samtidig fremsendte ændringsforslag.

Ad § 20, stk. 2, henstilles det, at regelen udvides til også at omfatte løbende livsbetingede ydelser fra en renteforsikring oprettet før lovens ikrafttræden.

Henstillingen bør efter finansministeriets opfattelse imødekommes, jfr. det samtidig fremsendte ændringsforslag.

Ad § 29, stk. 2, peges der på, at henvisningen til § 20, stk. 2, er uklar.

Der henvises til det samtidig fremsendte ændringsforslag.

Ad § 33 foreslås en sproglig rettelse.

Der henvises til det samtidig fremsendte ændringsforslag.